

Miljøgodkendelsen i praksis!

Til medlemmerne af Folketingets miljøpolitiske udvalg, Skov og Naturstyrelsen, Miljøministeren samt Pressen.

Et malkecenter er et teknisk anlæg som ikke bør igennem miljøgodkendelsens ordningen, og urimelige sagsbehandlingstider.

Vi skriver medio maj, og det tegner til at kommunerne inden for nærmest fremtid er klar til at starte sagsbehandling af de indkomne ansøgninger. Vi ved fra Tønder kommune, at de har fordelt de første ansøgninger mellem sagsbehandlerne. Men der er bare lang vej endnu, når vi ved at der ligger store bunker af sager overført fra det tidligere amt.

En del af de overleverede sager er meget "gamle" sager. En af LHNs sager, blev sendt til amtet i juni 2005. Sagen vedrører Harro Marquardsen, Assetvej 2, Løgumkloster. Denne ejendom drives økologisk, og al jorden ejes eller drives af ansøger. Og grundet struktur udvikling i landbruget ønsker Harro sin besætning og ejendom udvidet, med ny kostald, og få flyttet ungdyrene ind i den eksisterende løsdriftsstald, og dermed nedlægge produktionen i den helt gamle stald. Denne sag og mange andre sager nåede ikke at blive behandlet. Og da vi nu er midt i maj, er sagsbehandlingstiden dermed rykket yderligere 5 måneder, og her er de stadig de gamle sager der skal behandles først.

Her er det fra vores synspunkt ganske væsentligste, at ansøgningen ikke ligger ½-1 år eller mere, inden sagsbehandlingen startes. Dette vil gøre at projektet til den tid er forældet. Under dette skal igen henvises til Harro Marquardsens sag, der nu har ligget i 2 år, uden afgørelse. Det nye ansøgningssystem bygger på at projektet beskrives i detaljer, herunder valg af malkeanlæg osv. Men i vores verden sker der hele tiden teknologiske fremskridt. Og indenfor alle erhverv må man følge med udviklingen, for også at have et tidssvarende anlæg når det opføres, og dette gør sig især gældende ved produktioner som økologiske, der også har andre krav at opfylde.

Endvidere føres puklen af overleverede sager os frem til det næste væsentligste punkt i den nuværende situation. Med denne pukkel af sager, er det vores vurdering af der mindst går 1 år før at de er igennem de "gamle" sager, og så kan starte på de "nye" sager, som så er forældet til den tid. Vi får stadig løbende nye ansøgninger ind, og det er ekstremt utilfredsstillende for alle, det der stilles dem i udsigt.

Og hvor skal den teknologiske udvikling så ske. Eller hvornår skulle den ske? Der er sat et stop for et ret omfangsrigt erhverv, og dermed sættes udviklingen på standby inden for dette erhverv. Og det vil givetvis også have konsekvenser for mange andre erhverv og fagområder på sigt. Og dette er ikke gavnligt for samfundet, og tilskynder ej heller den teknologiske udvikling.

Et andet punkt i dette spil, er at både sagsbehandlingstiden (her også især den ekstremt forlængede sagsbehandlingstid) og lovens måde at regulere på, hindre folk i at forbedre deres ansattes og egne arbejdsmiljø på kort sigt. Det er ganske simpelt ikke muligt at få tiltag der kan have sundhedsmæssige konsekvenser, igennem hurtigst muligt. Og dette mener vi klart er i strid med arbejdsmiljøloven. Og hvilke lov skal man så overtræde i første omgang? Her henviser vi til Hermann Lorenzen, Ellehusvej 2, Løgumkloster, der har søgt om udvidelse af sin besætning, samt opførsel af ny malkecenter og kostald. Hermann har i dag en ældre tandem malkestald. Der er ikke og kan ikke installeres hjælpemidler der kan aflaste brugene, så arbejdsskader som forkert løft og arbejdsstillinger undgås. Da sagen havde ligget en stykke tid i amtet, forsøgte vi at projekt tilpasse, så Hermann kunne få opført sit malkecenter (uden udvidelse af besætning) og dermed få aflastning på det mest belastende arbejde, der er i den nuværende situation. Byggesagen sendes til kommunen i december 2006. I januar gives der besked om at tegningerne er godkendt, men at de mangler at afgøre sagen efter den nye miljølovgivning.

Her vil vi opponere mod at der skal gå så lang tid for at behandle en ansøgning om opførsel af et teknisk anlæg uden negativ miljøeffekt. Der må kunne gives en hurtig forhåndsvurdering i sådan sag, så der ikke skal gå omkring 2 år før der gives tilladelse til en sådan ændring. Ret beset så er det vel kun ganske få folks helbred der i den grad tilsidesættes, men hvem kan forsvare at dette gøres? Vi kan selvfølgelig også vælge den tolkning at det er sådan man ønsker at regulere en del af landbruget!

Til sidst skal nævnes det der for os der dagligt arbejder med disse sager, har været slående gennem hele forløbet. Mangel på kommunikation og information fra SNS side. Det har været til stor frustration for os, men også fra kommunernes medarbejdere. Og væsentligt at tænke på er, om systemet ville være kommet i gang noget før, hvis der havde været åbenhed om problemerne, fejl og mangler. Og det er ikke særligt betryggende at vide, at **selv** kommunerne står tilbage uden væsentlige informationer.

Og med denne adfærd bestyrkes vi i vores formodninger om at der noget ved denne nye ordning der ikke er gennemtænkt, og man ikke ønsker at vedkende sig sine fejl.

Vi mener klart at den øjeblikkelige tilstand umuliggør bla. forbedringer for arbejdsmiljøet, dyre velfærden og udvidelse af den økologiske driftsform.

Resultatet er endvidere stop for miljø forbedrende tiltag, er dette virkelig intentionen ?

Med venlig hilsen

Jørgen Popp Petersen
Formand.

Rikke Kyhn
Ledende
Miljømedarbejder.